

RUSIJA RAZMIŠLJA O NOVIH DAVKIH

Ruski sovjetski kongres je izvedel, da je sedaj v prometu 1,800,000,000,000 papirnatih rubljev. — Sistem obdačenja je treba izpremeniti. — Nobene opozicije proti predlogom za združenje.

Moskva, Rusija, 27. decembra. — Vse-ruski sovjetski kongres je sprejel včeraj poročila, ki se tičejo splošnega finančnega položaja, davkov in industrije. Tem vprašanjem posvečajo različni vladni departmenti največjo važnost radi dogodkov, ki so se završili v zadnjem času.

Mr. Sokolnikov, sedaj poslujoči ljudski finančni komisar, je izjavil, da ne more predložiti proračuna za leto 1923 radi nestalnih razmer ter menjačice se vrednosti rublja. Rekel je nadalje, da je imelo padanje vrednosti rublja, vsled česar je bilo rešitev vprašanja valute zopet zavlečena.

Kot eno sredstvo, da se prepreči primankljaj, je priporočil Sokolnikov izpremembo v sistemu obdačenja, kajti on je mnenja, da je najboljšje opustiti obdačenja v blagu ter se poslužiti obdačenja v denarju. Rekel je, da naj bi se to izpremembo proizvedlo polagoma, da se na ta način prepreči težkoče in zmede.

M. Stalin, komisar narodstnih manjšin, ki zahteva združenje vseh republik, zvezanih s sovjetsko Rusijo, je objavil, da se je že pričelo skrčenje sovjetske armade na 600,000 mož. Trdil pa je, da mora imeti Rusija mogočno armado, ker še vedno obstaja nevarnost napada od zunaj vsled sedaj prevladujočih nestalnih razmer v deželi.

Komisar je trdil, da je nadaljni vzrok, da se spojijo vse republike v eno državo, sedaj prevladujoči ekonomski položaj, ki je skrajno slab, ker so bili vsi naravni viri Rusije izčrpani. Majhne avtomne republike bi ne mogle po njegovem mnenju obstajati brez pomoči in zaslombe Rusije kot take, a na drugi strani bi ne mogla Rusija zopet uveljaviti svojega narodnega življenja brez njih sodelovanja in pomoči.

Nobene opozicije ni bilo proti predlogom za združenje, pač pa je bil stavljen predlog, naj se skliče posebno konferenco, ki naj bi razpravljala o tem.

Sokolnikov, ki je povdarjal važnost vprašanja obdačenja, je navedel številke, ki kažejo, da je kolektirala država od januarja pa do septembra tekočega leta davkov v znesku pet in trideset milijonov rubljev, kar predstavlja osem in dvajset kopejk na glavo ali približno le eno desetinko davkov kot so jih kolektali v časih pred vojno.

M. Bogdanov, načelnik najvišjega ekonomskega sveta, je sporočil, da se je industrijalni položaj dežele izboljšal in da je trpela trgovina velike izgube vsled pomanjkanja kapitala in vsled nestalne valute.

Predlagal je resolucije, kojih namen je privabiti inozemski kapital za financiranje kovinarskih industrij.

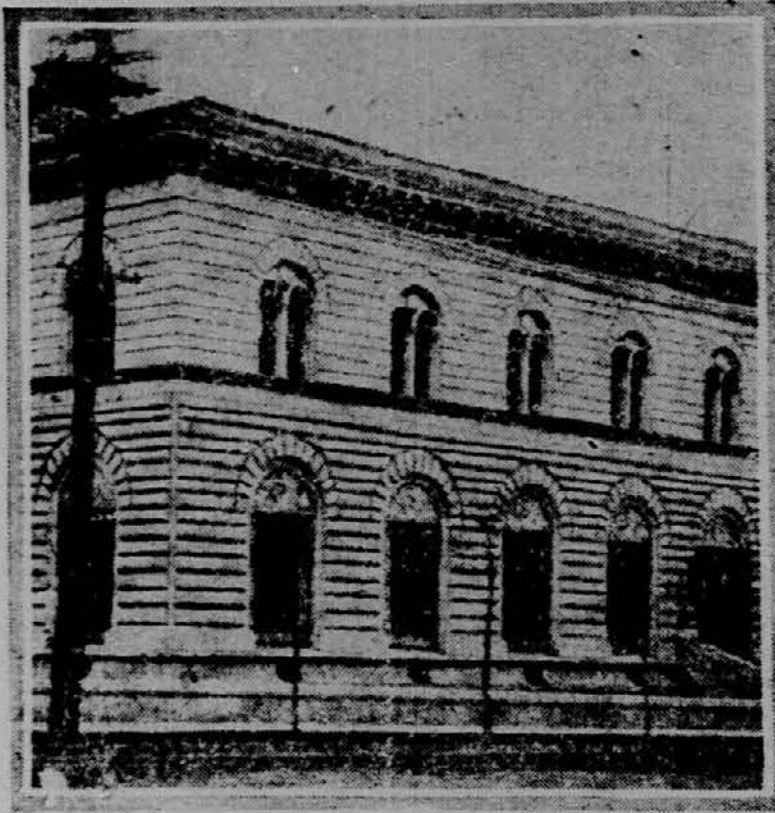
USTRELILA JE SVOJEGA MOŽA, A OSTALA POVSEM MIRNA.

Hoboken, N. J., 28. decembra. Pred poslujočega rekorderja Kavanagh v policijskem sodišču so privedli včeraj trindvajset let staro Mrs. Avgusto Niosi, kjer so jo obdolžili umora. Njeno obnašanje je povzročilo pravečo senzacijo. Še nikdar prej ni kazala ženska, obtožena takega težkega zločina, toliko hladnosti. Njeno lice ni kazalo niti najmanjšega razburjenja ali vshičenja. Pridržana je bila v zaporu brez jamašine.

Mrs. Niosi je ohožena, da je dne 9. decembra v svojem stanovanju ustrelila tekom nekega prepira svojega moža, Thomasa ter trdi, da je le branila samo sebe, ker ji je baje pretel mož z revolverjem.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJ VEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

\$200,000 UKRADENIH IZ NOVČARNE.

Tolpa maskiranih roparjev je ukradla pred kratkim dvestotisoč dolarjev v gotovini iz zvezne novčarne v Denver, Colo. Denar so ravno nalagali na vladne avtomobile, ko so se pojavili roparji v dveh karah. Unel se je precej oster boj, v katerem je bil nevarno ranjen neki državni stražnik. Roparji so izginili brez sledu.

HARDING BO PORAZIL BORAHOV NAČRT

Republikanci so na povelje predsed. Hardinga zbrali svoje glasove v namenu, da porazijo načrt Boraha.

Poroča Charles Michelson.

Washington, D. C., 27. dec. — Predsednik Harding je vsaj za enkrat sklenil poraziti Borahovo resolucijo, s pomočjo katere naj bi se ga naprosilo ter mu dalo obenem tudi polnomoč, da skliče mednarodno ekonomsko konferenco. Predsednik bo poslal jutri v Kaptol pismo, v katerem bo dal na formalen način izraza svojemu neodobravanju ideje, — ker je mnenja, da bi ga le ovirala v pogajanjih, ki se že vrše.

Kakorhitro bo splošna debata končana, bo nastopil senator Poindexter proti resoluciji Boraha in vsa znamenja kažejo, da bo poražena, ker bodo združili vsi republikanci svoje glasove proti njej.

Nekaj izjem bo seveda in načelniki administracijskih sil so izjavili, da bo na strani Boraha manj kot pol duata republikancev. Vsi ostali pa se bodo baje uklonili želji predsednika. Vsi demokratje, z izjemo dveh, bodo glasovali za ekonomsko konferenco, vendar pa jim bo manjkalo še vedno šest glasov za potrebno večino.

Sklep, da namerava administracija poraziti predlog Boraha je postal znan, ko sta bila pozvana v Belo hišo senatorja Curtis in Moses. Ko sta se vrnila v Kaptol s poročilom predsednika, je bil takoj sklican kavkus republikanske stranke. Dvaintrideset članov stranke se je zbralo, in ti so takoj prišli do soglasnega sklepa, da se hoče stranka pokoriti odločitvi predsednika.

Položaj v tem oziru je v veliki meri sličen onemu, ki se je razvil maja meseca preteklega leta. Ko je stavil senator Borah predlog, naj skliče predsednik mednarodno razoroževalno konferenco. — Takrat sta bila senatorja Poindexter in Hale, ki sta prinesla iz Bele hiše priporočilo, naj se predlog Boraha zavrne. Tudi tedaj se je vršila konferenca, ki je sklenila poraz predloga.

Vsi so domnevali, da je predlog takrat za vselaj spravljen s sveta, a kmalu se je oglasila dežela in senatorji ter kongresniki

STRAŠNI VIHARJI SO DIVJALI NA MORJU

Neurje, kot ga ne pomni ljudje že dolgo časa, je divjalo na morju ter v okolici New Yorka. — Tudi v Evropi divjajo viharji.

Havre, Francija, 28. decembra. Strašen vihar, ki divja že tri dni v angleškem kanalu ter ob obalah Atlantika, ni še sedaj popustil. Angleški tovorni parnik Kingfisher, je hotel včeraj odpluti iz tukajšnjega pristanišča, a se je moral vrniti nazaj v pristan, v katerem leži še več nadaljnjih ladij, ki ne morejo odpluti.

Parnik Panther se je ponesrečil na morju v bližini L'Orient in dva vlačilna čolna se nahajata v njegovi bližini, da mu nudita potrebno pomoč.

Angleški tovorni parnik Speedwell je nasledel na skale v Biskajskem zalivu ter je izgubljen. Po radko obstoječo iz petnajstih mož, so rešili.

V New York so dospeli včeraj trije potniški parniki, katere je vihar na Atlantiku grdo razčesal. Potniki so bili veseli, da imajo zopet kopna tla pod svojimi nogami. Kapitani in častniki teh parnikov so izjavili, da niso še nikdar videli takih valov kot v zadnjih par dneh na Atlantiku. Vse tri pihali z naglico stotih milj na uro preko vodovja. Večkrat so bila raztrgane priprave za brezžično brzojavljenje. Potniki so morali ostati več dni pod krovom in moštva se je moglo gibati po krovu le s pomočjo rešilnih vrvi.

Vsi trije parniki, namreč La Savoie, Caronia in Mount Carroll, ki so dospeli v varni pristan po tej Odiseji, so kazali znamenja boja in viharja. Prvi parnik, ki je došel v pristan, je bil Savoie, ki je ostal na morju celih deset dni in pol. Imel je na krovu 320 potnikov. Vihar je trajal od 16. pa do 22. decembra. Na Božič je bilo vreme še precej mirno. Kapitan Boisson je rekel, da se ni sčel več dni, ker je bilo treba neprestano paziti na varnost parnika. Valovje je pogosto doseglo višino 45 čevljev, kar predstavlja nekak rekord.

Caronia, ki je dospela pozneje, je sporočila, da je dobila tekom vožnje več signale za pomoč. Vsi pričeli dobivati od svojih, z davki preobloženih volilev, proteste. Ko se je zgodilo to, je prišel predsednik do prepričanja, da je boljše ukloniti se splošni volji, in mednarodna razoroževalna konferenca je bila sklicana.

KDO JE MORILEC 10 LETNE DEKLICE?

Prišli so do prepričanja, da ni mogel izvršiti dejanja nikdo drugi kot njen mladostni prijatelj, ki si ne upa priti z resnico na dan.

New York, 28. dec. — Majhna krsta, vsebujoča truplo deset let stare Terezije McCarthy, stoji danes na mestu, kjer je stalo pred par urami še božično drevo, na njenem domu na Morgan Avenue v Brooklynu. Detektivi, ki so se več kot štiriindvajset ur pečali s to skrivnostno zadevo, izjavljajo, da bi ne bili prav nič presenečeni, če bi izvedeli, da je med številnimi mladimi prijatelji deklice oni, ki jo je po nesreči ustrelil. Poteklo pa bo brez dvoma še par dni, predno se bo dotični toliko junakom prišel na dan z resnico.

Moja poizvedovanja, — je objavil danes kapitan Carey, — so me dovedla do naziranja, da je to mlado deklico ustrelil nadaljni otrok, najbrž deček, ki je imel majhno pištolo ter zbežal, ko je videl, da je deklica padla na tla, zadeta na smrt.

Kapitan Carey je mnenja, da je deček, ki je ponesrečil ustrelil svojo prijateljico, brez dvoma v gruči otrok, ki stoji neprestano pred hišo, v kateri leži deklica na mrtvaškem odru.

Lahko si je predstavljati duševni položaj takega otroka. Molčal bo par dni ter si ne bo upal razodeti resnice niti svojim staršem. Pa tudi v slučaju, da bi jo jim razodel, se bodo obotavljali obvestiti policijo o tem in vsi detektivi so mrzlično na delu, ker se boje, da bo mogoče prej poslan v kak zavod.

Več kot duat detektivov je izprašalo skoro vse otroke v okolici in naporu, da zasleduje eventualno dečka, ki bi bil lastnik majhne pištole, s katero je ustrelil deklico. Trikrat so preiskali celi blok in danes bodo zaslišali učence župnijske šole, da pojasnijo skrivnosti.

Domnevanja policije so najbolj logična, ki si jih je mogoče misliti na temelju okolščin tragedije, katere se je dognalo. Policija ni mogla n. pr. najti nobenega vzroka za umor otroka. Avtopsija je dokazala, da ni bila deklica napadena in da je bil oddan strel iz neposredne bližine in sicer od človeka približno njene starosti. Njena mati ji je večkrat rekla, naj ne spušča v stanovanje nikaških tujecev in vsled tega je verjetno, da ni pripustila nikogar, razen kakega prijatelja svoje starosti.

ŽENSKES PROTI ARBUCKLU.

New York, 27. decembra. — Splošna zveza ženskih klubov je naslovila na Will Hays-a, diktatorja muvjev, brzojavko, v kateri se glasi, da so ti ženski klubi absolutno proti temu, da bi se Arbucklu zopet dovolilo nastop.

MALO PRETIRANO KESANJE.

New York, 28. decembra. — Če bom še kdaj v svojem življenju prodajal zganje, hočem iti ne električni stol, — je rekel Frank Tagliani iz Yonkersa, oče velike družine, ki je včeraj priznal pred sodiščem, da je imel v svoji posesti zganje.

Well, če boste še kdaj prodajali zganje, ne boste prišli na električni stol, pač pa v ječo, — je izjavil sodnik Bleakley. — Hočem vas pustiti domov za Božič radi vaših otrok, ter vas stavljam pod probacijo tudi radi vaših otrok.

VPRAŠANJE MOSULA BO USODEPOLNO

Ismid paša bo ustrajal pri trditvi, da je petrolej, ne pa človekoljubnost glavna točka spora. — Lord Curzon se bo privatno pogajal s Turki. — Porazdelitev turškega dolga. — Obe stranki želita miru.

Lausanne, Švica, 28. decembra. — Ismid paša, načelnik turške delegacije na mirovni konferenci, tikajoči se Bližnjega iztoka, je sklenil razbiti konferenco, če ne bo mogla priti iz svojega mrtvila. Izgovor za to dejanje pa bo mosulski petrolejski okraj.

Angleški minister za zunanje zadeve, lord Curzon, mu je povedal včeraj, da ne bo Anglija popustila glede vprašanja Mosula ter tudi ni hotel razpravljati še nadalje o tem vprašanju. Ismid paša bo zahteval nadaljne razprave ter sestavlja sedaj odgovor na poslanico Curzona. V tem svojem odgovoru bo izjavil, da je petrolej, ne pa človekoljubnost glavno vprašanje, ki ovira napredovanje ter zadovoljivo zaključenje konference.

Vrjetno je, da se bo pričelo danes razpravljati o kapitulacijah in da bo cela stvar odločena do konca tedna. Pogoji veseli so naslednji:

1. — Prostost ožin soglasno z načrtom zaveznikov, o katerem se je že razpravljalo.
2. — Južna meja Turčije naj ostane taka kot je bila dosedaj.
3. — Manjšine naj se zavarujejo pod nadzorstvom Lige narodov.
4. — Nikakega prisilnega preseljevanja Turkov iz Grške in Grkov iz Turčije.
5. — Grški patriarh naj ostane v Carigradu kot verski načelnik.
6. — Porazdelitev otomanskega dolga med odeppljena ozemlja, razven vojnih dolgov, katere naj plača Turčija sama.
7. — Grško prebivalstvo Carigrada naj živi pod posebno administracijo.
8. — Gotovo število ne-Turkov naj bo oproščeno vojaške službe.

Vprašanja, ki še vedno niso rešena, vključujejo kapitulacije. Lord Curzon bo opustil francoske predloge, tikajoče se zavarovanja zavezniških finančnih interesov, ker se bo privatno pogajal s Turki glede Mosula. Konferenca ne more nikamor naprej glede treh glavnih točk, čeprav niso ožine vključene v te tri točke. Te tri točke so:

Vprašanje Mosula, katero spravljajo Turki v ospredje. Na vsak način hočejo dobiti petrolejska polja, ker so spoznali važnost petroleja v sedanjem modernem času.

Druga točka se tiče ureditve vprašanja neturškega prebivalstva, živečega v Turčiji. Turki nasprotujejo vsakemu kompromisu glede tega vprašanja ter izjavljajo, da omejujejo kapitulacije njih narodno suverenost.

Tretje vprašanje pa se tiče razdelitve dolga Turčije, o katerem izjavljajo Turki, da ga je treba porazdeliti med preje turškega ozemlja, katerim vladajo sedaj zavezniške sile v obliki mandatov.

Ker kažejo Turki v svojih privatnih pogovorih vedno manj pripravljenosti do kompromisa, je pričelo prevladovati naziranje, da se bo konferenca razšla, ne da bi kaj dosegla. Dejstvo, da si obe strani žele miru, pa govori proti takemu koncu konference.

Lord Curzon pripravlja svoje pogoje v glavnem namenu, da bi potek konference ne zaostal in da bi konferenca napredovala v svojem delu. Posrečilo se mu je predpričati Turke in s tem celo Azijo, da je angleški imperij še vedno mogočen. V vseh bazirjih Izotoka se je razširila vest, da bo mir, ki bo sklenjen, angleški mir in da se sovjetom ni posrečilo za-preti Črnega morja.

POLKOVNIK LAWRENCE JE POSTAL PROSTAK

V nekem londonskem listu se glasi, da je vstopil polkovnik Lawrence, oprostitelj Arabije, v angleško armadopodizmišljenim imenom

London, Anglija, 28. decembra. Daily Express izjavlja, da je vstopil polkovnik T. E. Lawrence, ki si je pridobil tako slavno ime vsled svojih doživljanj med Arabci ter postal eden najbolj romantičnih postav svetovne vojne, kot navaden prostak v angleško armado in sicer pod izmišljenim imenom.

Express izjavlja, da je njegov namen dobiti na ta način prosti čas, tekom katerega hoče zaključiti svojo knjigo, v kateri bo opisal svoje doživljanje. Prvotni koncept mu je bil ukraden pred tremi leti na nekem vlaku. Javnost, čeprav je vedno pripravljena pričakovati nekaj izvanrednega od Lawrencea, ne more vrjeti, da se je polkovnik, slaven arheolog in raziskovalec, posvetil življenju navadnega prostaka v izključnem namenu, da bo imel čas za pisanje.

List pravi, da je stopil v armado pred štirimi meseci in da se je obvezal služiti šest let, pod imenom A. C. Ross. Prideljen je bil baje zrakoplovni sili v Uxbridge ter je baje opravljal vestno vsa dela, ne da bi kdaj pokazal, da je odličen častnik, zgodovinar ter romantična postava v arabskem svetu.

Glasi se, da so razkrili njegovo identiteto tekom inšpekcije tur-nister, kajti neki častnik je baje zapazil, da ima nemške, francoske, italijanske in arabske knjige v svoji posesti. Ross je bil nato prestavljen k fotografski sekciji zračne službe, kjer opravlja še sedaj vsa dela navadnega prostaka.

Edina izvanredna ugodščina, ki mu je bila dovoljena, je dovoljenje, da sme iti v London trikrat na teden, da dobi svojo pošto.

SAMUEL GOMPERS IN NEVARNOSTI KOMUNIZMA.

Washington, D. C., 28. dec. — Samuel Gompers, predsednik American Federation of Labor, je izjavil, da mora Amerika spoznati in upoštevati nevarnosti komunizma.

To njegovo izjavo je povzročil program Workers Party.

TURKI SO POPUSTILI VSAJ V ENI TOČKI.

Carigrad, Turčija, 28. dec. — Turška nacionalistična vlada je obvestila tukajšnje ameriško poslanstvo, da je sklenila dovoliti grškim ladjam vstop v pristanišča Črnega morja, da prevedejo kršćanske begunce iz Male Azije, a pod pogojem, da ne plovejo te ladje pod grško zastavo in da jih spremljajo ameriški rušilci.

Ta korak turške vlade je posledica odločnega nastopa delegatov na konferenci v Lausanne in prav posebno ameriških odposlancev ali opazovalcev.

Sedaj je čas za nove vloge.

VSE VLOGE VROČENE NAM DO 10. JANUARJA, BODO OBRESTOVANE ŽE OD 1. JANUARJA PO

4%

Početkom vsakega novega leta se otvori več novih vlog kakor tekom celega ostalega leta. Tudi početkom prihodnega leta bodo tisoči naših rojakov položili temelj svojemu bodočemu premoženju. Ali hočete biti tudi vi eden izmed onih?

ZAUPAJTE VAŠE PRIHRANKE STARI SLOVENSKE BANKI

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York City

GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Slovenian Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Canada	za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za štiri leta	za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876**WOODROW WILSON**

Včeraj je obhajal Woodrow Wilson svoj šestdeseti rojstni dan.

Preživel ga je nekoliko boljše zdravje kot je bil v zadnjih letih, in v ta namen so prihajale na njegov naslov čestitke iz vseh delov dežele. Dosti je namreč Amerikancev, ki žele, da bi se vrnil na čelo strank, katero je vodil, a bil vsled svoje boleznj prisiljen vodstvo zapustiti.

Povsem enostavna resnica je, da ni nikakor umrl ideal obsežnejšega sodelovanja med Združenimi državami ter evropskimi in drugimi narodi, da se zagotovi tem potom zagotovi mir ter ekonomsko stabilnost sveta.

Povsem enostavna resnica je, da ni nikakor umrl ideal obsežnejšega sodelovanja med Združenimi državami ter evropskimi in drugimi narodi, da se zagotovi tem potom mir ter ekonomsko stabilnost sveta.

Za to se je boril Woodrow Wilson, in stalo ga je skoro življenje.

Njegovo izjalovljenje je bilo predvsem posledica dejstva, da skuša nasprotna stranka, ki pride k moči, uničiti ter spraviti s poti vse, kar je nameravala stranka, katero je vrgla iz sedla.

Kljub temu pa živi ideal še vedno naprej in vedno bolj jasno postaja dejstvo, da je treba zadostiti potrebam časa in da jim ni mogoče zadostiti na drugačen način kot potom sodelovanja vseh narodov sveta.

Ravno v sedanjem trenutku je glavna sila izvedla pristisk na sedanjo administracijo ter jo dovedla do prepričanja, da je mednarodno sodelovanje potrebno, ker bo drugače poginil svet.

Pri tem ne pride prav nič upoštevanje, pod katerim imenom se skrivajo tap rizadevanja. Teku dogodkov je določena smer, katero je pokazal Woodrow Wilson začasa vlade.

Ta smer je edino zdrava ter edino vredna, da ji ko nečno sledi Amerika.

Tako nekako piše newyorški "World".

Mi se ne zavzemamo za republikansko stranko, ki ima sedaj vajo v svojih rokah, ker je prav tako slaba kot je demokratska, a precej resneje tiči v izvajanjih, katera smo navedli.

Če se svet ne bo spametoval, če ne bo opustil blaznega egoizma, bo poginil, in rešiti ga ne bo mogla nobena medicina.

Dobro je znano, iz kakšnih razlogov je šla Amerika v vojno, da namreč zagotovi municijskim fabrikantom ter tolpi na Wall Streetu neizmerne dobičke, katere so črpali iz svetovne vihr.

Splošno je znano, da se je število milijonarjev in milijardarjev v tej deželi podeseterilo, postotilo.

Ali so črpali ta bogastva iz poštenega prizadevanja, dela svojih lastnih rok?

Nikakor.

Črpali so milijone iz krvi milijonov, ki so poginili na bojnih poljih Evrope in drugod, da dajo duška blaznosti nacionalizma ter obogate par prebrisanih in preračunljivih kapitalistov.

Potop Lusitanije ni bil vsaj pa našim ponižnim mnenju, vreden smrti več kot 70.000 Amerikancev, ki so morali v boj, da zagotove par ameriškim milijonarjem še večje dobičke in še večja bogastva.

Achilleion.

Njegova usoda je žalostna. Krif pripada sedaj Grški in razkošna palača, ki jo je dala zidati cesarica Elizabeta in ki je bila pozneje v posesti Viljema II., je popolnoma zapuščenca. Grška vlada ne ve, kaj bi počela z njo. Jo prodati? Prav težko je najti kupeca, ki bi bil v stanu plačati ceno, ki jo je Achilleion vreden, to se pravi približno 20 milijonov francoskih frankov. V pričakovanju tega redkega ptica bi bilo pa treba vzdrževati palačo, kar bi pa bilo zvežano s takimi stroški, da je palača prepuščena svoji usodi in bo kmalu začela razpadati.

Sežiganje mrličev.

Krematoriji v Nemčiji imajo polno dela. V Berlinu sežgo danes 30 do 35 odstotkov mrličev. Doslej je bilo v nemških krematorijih vpeljenih že nad 200 tisoč trupel. Stroški za sežiganje stalno naraščajo. Sežiganje se vrši pri bližnji 1000 stopinj C. Preostali niso vedno gotovi, da dobe pepel svojeve, ker se po krematorijih čestokrat sežge skupno po več trupel. Pri odraslem človeku ostane do 2 in pol kg pepela.

Važni opravi.

Cesar Ferdinand se je v zadnjih letih vladanja kaj malo zanimal za državne stvari. Nekot je bilo ministrsko posvetovanje, predsednik se je trudil in razlagal na dolgo in široko, cesar pa je sedel ob odprtem oknu in gledal na cesto. Ko je minister malo prenehal, se cesar obrne in mu reče: — Pomislite, v zadnjih dveh urah se je peljalo skozi dvorč 425 kočij in 180 omnibusov.

Iz Slovenije.**Kmetijska srednja šola v Mariboru.**

ki se je te dni otvorila, je sprejela 27 učencev. Med njimi je največ Srbijancev, ki imajo le nižjo kmetijsko šolo in bodo morali zato polagati še sprejemni izpit. Šola vodi ravnatelj Žmavc; poleg njega sta nastavljeni še dva inženjerja: Švigelj in Sadar. Za ostali pouk bodo skrbeli honorarni učitelji iz mariborskih srednjih in meščanskih šol. Pouk bo trpel na pomanjkanju učnih sredstev, ker je tozadevna postavka v proračunu prenizka.

Lepo vreme je zavladalo.

"Jutro" piše: Po dolgem času je zavladalo pri nas zopet lepo vreme. Prinesel nam ga je, kakor vselej, visok zračni tlak, ki se je razširil preko vse Evrope. Velik maksimum, to je veličanski kolobar visokega zračnega pritiska, je prodrl nad srednjo Evropo iz Rusije, se raztegnil še dalje in zavzel sedaj celo Evropo. Sedaj vlada v vsej Evropi jasno, mirno vreme, povišani brezvitno. Sedanje vreme, ki je takorekoč import iz Rusije, se nam prileže tem bolj, ker že vso letošnjo jesen skoro da nismo imeli tako lepih dni. Moremo pa po dosedanjem razvoju vremenske situacije računati, da nam lepih dni ne bo še tako hitro konec. Kajti maksimum zračnega pritiska, ki se raztegne do nas iz vzhodne Evrope, prinaša navadno daljšo dobo lepega vremena.

Za spomenik Davorinu Jenku.

Prav tedaj, ko so leta 1914. zagrmeli avstrijski topovi svojo smrtno pesem proti Srbiji, je v Ljubljani umiral skladatelj Davorin Jenko, velik sin domovine, Jugoslovane, oče naše navduševalne maršalje "Naprej zastava Slave", pesni, ki nam je v časih našega ponižanja in dvomov nešteto krat dvigala srca vzhajala oči. Pa prestana je suženjska noč in Davorin Jenko, prezadolžni stvaritelj "Bože pravde", danes himne naše svobodne domovine, počiva na pokopališču pri sv. Križu, zapuščen in skoro pozabljen. Brez znamenja in znaka narodne hvaležnosti je njegov grob. Naša dolžnost nam velevala, da mu postavimo vsaj skromen nagrobni spomenik, da se oddolžimo spominu moža, ki je vse svoje delo in vso svojo ljubezen posvetil domovini. Zveza slovenskih pevskih zborov nabira v ta namen prispevke, katere bo izkazal v časopisu. Naj naša javnost tega apela ne prezre! Prispevke je pošiljati na naslov: Ivan Drazil, blagajnik Zveze, mestni magistrat v Ljubljani. Za "Zvezo solvenskih pevskih zborov": Matej Hubad, t. č. predsednik; Zorko Prelovec, Zvezni pevovodja za t. č. tajnika.

Tragična smrt starčka.

V potoku Ščavnica v Slov. gorah so našli kmetje truplo 76-letnega starčka Alojzija Münchbofera iz Sv. Petra pri Radgomi. Ni se pojasnilo, ali je ponesrečil, ali je bil oropan. Pogreš se večja svota denarja.

Ubežen zločinec napadel orožnika.

Ivan Ankerst, ki je pred meseci izvršil več goljufij ter v okolici Domžal nevarno ranil orožnika, ki ga je hotel aretirati, je potem čez mejo pobegnil na Koroško. Dva orožnika, ki sta ga ustavila na cesti, je nevarno obstrelil, potem pa je zbežal na kolesu, najbrže zopet na Koroško.

Roparski napad na župnika.

Župnik Marinčič iz Majšperk je bil te dni, ko se je vozil skozi Staro grapo proti Stopcam, od neznanega moškega napaden in oropan. Neznanece je potegnil župnika z voza ter ga vrgel v globok jarek, kjer so ga našli vozniki. Pri padcu si je župnik zlomil nogo.

Neverjetna drznost Nemca.

Pri mariborskem okrajnem sodišču je bil obsojen na 7 dni zapora Rudolf Zeinitzer, kontrolor mariborske bolniške blagajne iz Senlice ob Dravi, ker je nekega slovenskega obrtnika nahučil: "Hier wird deutsch gesprochen. Mit den windischen Schweinen sprech' ich nicht." (Tu se nemško govori. S slovenskimi svinjami ne govorim.) Najlepše je pa to, da je ta vzorni uslužbenec avstrijski državljani z Dunaja.

Kulturno delo na severni meji.

Zgodovinsko društvo v Mariboru je imelo "svoj" občni zbor z znanstvenim predavanjem društva. Predsednika prof. dr. Frana Ko-

vačiča o historičnih spomenikih na Pohorju, katerega se je udeležilo nad 300 poslušalcev. Zgodovinski spomeniki na Pohorju segajo v prahistorično dobo, kajti Pohorje je obdano z vsem starih utrd; najbolj znana utrdba je "Pošte-ta", ki sega v 6. stoletje pred Kristusom. V teh starih utrdbah je prebivalstvo iz vzhodnih Pohorja iskalo se za časa turških napadov zavetje. Te stare naselbine so Rimljani porabili deloma za sebe, kakor tudi cesto, ki so jo izpeljali po grebeni Pohorja. O rimski kulturi pričajo Mitrova svetišča n. pr. v Rušah in Tinjah. Tukaj so namreč Rimljani naselili odslužene vojaške iz orientu, ki so ob enem s trgovci v naših krajih razširili kult solnčnega božanstva Mitra, ki se je častil od iranskih gor do Škotske, od Afrike do Donave. Pozneje, ko so prenehala pustošenja po Madžarih, je prevladovala zapadna kultura, katero je pod vplivom svojih znamenitih vzgojiteljev regensburškega škofa Wolframa in brižinskega škofa Abrahama razširjal v naših krajih nemški cesar Henrik II. V njegovih časih so bili od Madjarov pustošeni kraji zopet naseljeni od Slovencev, ki so poprej pobegnili iz dolin v gorate kraje. Kult cesarja Henrika II. sprčuje cerkev sv. Aneha na Pohorju, katere začetki segajo, kakor najbolj jasno svedoči cela stavba, v 12. stoletje. Močan kulturni vpliv v tem ozemlju so imeli naslednja stoletja Henrikovi častilci benediktinca. Teh starih časov se spominjajo številne pohorske legende, katerih jedro je vedno zgodovinskega, naravoslovnega ali geološkega značaja. Za svoje nad eno uro trajajoče skrajno zanimivo predavanje je žel prof. dr. Kovačič pri poslušalcih obilo priznanja. Pri tem bodi omenjeno, da je ta problem deloma obravnaval že v svoji zgodovinski razpravi "Sveti Aneha na Pohorju" v XIII. letniku "Časopisa za zgodovino in narodopisje". Društveni tajnik prof. dr. Strmeček je nato podal tajniško poročilo, iz katerega posnemamo, da je "Zgodovinsko društvo v Mariboru" od svoje ustanovitve leta 1903. izvršilo veliko kulturno delo, ki se je raztezalo na bivšo južno Štajersko, Koroško in Prekmurje. Zbiralo je razne starine, vodilo izkopavanje n. pr. v Središču, na Hajdini pri Ptujju i. dr., ustanovilo lastni muzej, ki se sedaj združen z bivšim nemškim, izlalo znanstvene monografije, n. pr. obširno zgodovinsko delo "Trg Središče" in sedemdeset letnikov "Časopisa za zgodovino in narodopisje" s prispevki najboljših naših znanstvenikov. To ogromno delo je izvršilo s svojimi skromni sredstvi za neznatno valdno pomočjo. Kakor je razvidno iz blagajniškega poročila dr. Pipuša, naraščajo društveni izdatki, zlasti tiskarski stroški tako, da bo moralo društvo prenehati z izdajanjem znanstvenega glasila, ako se ne zvišajo članarina, ker je vlada odklonila vsako podporo (!). Tiskarski stroški "Časopisa", ki so znašali leta 1920. 56.600 K, so poskočili leta 1922. na 48.000 K, stroški za 1. in 2. snopiš Strekleve "Historične slovnice slovenskega jezika" pa znašajo 50.000 kron. Soglasno je bila članarina določena na 20 Din, odbor pa se je pooblastil, da sme tekem leta v službu potrebe zvišati članarino na 30 Din. Sklenilo se je tudi, zainteresirati vse sloje inteligence na pristop k temu kulturno najvažnejšemu društvu v mariborski oblasti, ki je z znanstvenim delom pripravljalo politično osvoboditev Maribora in zato bilo predmet besnega nasprotovanja vseh mariborskih Nemcev.

Odklikovanje postajenačelnika.

Z redom sv. Save 4. razreda je odklikovan postajenačelnik ljubljanskega glavnega kolodvora višji inšpektor Južne železnice g. E. Ludvik. To odklikovanje je posebno priznanje za odlično vršenje prometne službe, ki jo vodi načelnik Ludvik v najtežavnejših razmerah tehnično nezadostno urejenega ljubljanskega glavnega kolodvora. Sposobnost in verna načelnika Ludvika in celokupnega osebja ljubljanskega glavnega kolodvora se je sijajno izkazala zlasti povodom velikih prireditvev, ki so se letos vršile v Ljubljani in ponovnih potovanjih kralja Aleksandra, dvora in vlade.

Tatvina v vlaku.

Tereziji Polajevi iz Radeč je bilo v vlaku med Mariborom in Zidanim mostom ukradenih 11.000 kron in 1000 rumenskih loiev.

Peter Zgaga

In nekega dne bi moral zagledati beli dan v listih jako pomemben dopis. Časopisje ga pa ne bo objavilo, no, jaz ga bom pa vseeno.

Dopis bi se moral glasiti:

— Dne 17. decembra bi se imela vršiti poroka rojakinje A. B. z rojakom B. C.

Gospodična A. B. je bila jako priljubljena v celi naselbini.

Vsi so jo radi meli, kajti žnjo se je dalo res prav domače zabavati.

Njen ženin Mr. B. C. je prišel šele začetkom decembra iz stare domovine.

On je korajzen fant, preživel je vso vojsko in se nobene stvari ne ustraši.

Ker sta pa ženin in nevesta oba bogaboječa človeka, sta se brez pomisleka pokorila prijazenmu svarilu duhovnika, češ, da v svetem adventnem času Cerkev porok ne dovoljuje.

Malo je bila vzrok pa tudi neka druga malenkost.

Nevesta je namreč ravno 17. decembra porodila krepkega sinčka.

Upati je, da bo ženin kmalo prebolel ta hudi udarec. Sicer se pa rane ljubezni hitro zacelijo.

Z lepim pozdravom!

Neprizadet.

Če bi bilo po mojem, bi dal dopisnika, ki se je podpisal s nedolžnim imenom "Neprizadet", prvega zapreti.

Zlodej je, kadar se ti mašinerija v sodu tako izpridi, da ven ne priteče niti kaplje več.

V New Yorku so aretirali moža, ker se je precej sumljivo obnašal. V njegovem stanovanju so našli sedemindvajset revolverjev.

Izgovarjal se je, da misli iti v Evropo.

Najbrže se je hotel udeležiti tam kake mirovne konference.

Daj dekletu vence korald, par uhanov in zlato zapestnico, pa si bo domisljala, da je elegantno in po najnovejši modi obležena.

Čudno, čudno, čudna stvar!

Lenin ni zadnjih šest mesecev niti enkrat umrl.

Kapitalisti so vse drugačni ljudje kot smo mi navadni smrtniki.

Nam diši kaka lepa roža, kaka dobra vinska kapljica, dober steak ali kaj podobnega, kapitalistom pa diši — petrolej.

Nekateri se pritožujejo, da je preveč advokatov in zdravnikov v tej deželi.

Če jih je ali ne, je stranska stvar. Zdravniki in advokati pa spadajo v poseben razred. Ti ljudje so namreč plačani za svoje polomijade.

Spomin na poletni večer.

V zvoniku daljnem pozna ura bje.

Luč hrepenenja — mesec iz oblaka — vso srečo mi obsije in mirno dalje svojo pot koraka.

Zaspala zemlja; slavec je odpel. Vse pred menoj počiva v božjem miru.

Je veča zgane v lahnem se zefiru, in v meni je, kot da bi te objel.

Velika Blaznikova**Pratika**

(s tremi mlatiči.)

Cena s poštnino ... 20c

36 pratik \$3.75

50 pratik 6.50

100 pratik 12.00

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt Street New York

Dobro se tudi pri zastopnikih

Glas Naroda.

Jugoslavanska**Katoli. Jednota**

Ustanovljena l. 1898

Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki.
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 923 E. 15th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih smrtnih: JOHN MOVERN, 413 — 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.

Dr. JOS. V. GRAHEK, 443 N. Ohio Street, N. E., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHAR MLADIČ, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4523 Washington Street, Denver, Colo.**Perotni odbor.**LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. FORENTA, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.**Zdrževalni odbor.**VALENTIN PIRC, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 529 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 523 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tiskajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika perotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišniške splošne naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslavanska Katoliška Jednota se pripravlja vsem Jugoslovancem za obilen pristanek. Kdor želi postati član te organizacije, naj se salari tajnika bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitve novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 5 člani ali članicami.

Jugoslavia irredenta.**Smrtna kosa.**

V Zadru je umrl bivši predsednik dalmatinskega deželnega zbora in državni poslanec dr. Vieko Ivčević. Dosegel je visoko starost 78 let. "Jutro" piše o njem: Dr. Ivčević je bil ena najmarkantnejših osebnosti našega javnega življenja v Dalmaciji. Skupaj z dr. Klaičem si je kmalu pridobil v našem narodnem pokretu odlično mesto in dolga desetletja je bil voditelj nacionalne politike proti Italjanom v dalmatinskem Primorju. Kot moža so ga globoko spoštovali in prijatelji in nasprotniki; njegova lojalnost, značajnost in poštenost ga je naravnost predstirirala za težko nalogo predsednika dalmatinskega deželnega zbora. Poseben sloves je užival dr. Ivčević kot jurist in upravnik. Za časa okupacije Zadru je pokojni mnogo pretrpel od strani Italjanov. Ostal je v Zadru tudi po aneksijski kot predsednik tamkajšnje deželne likvidacijske komisije. Navzile visoki starosti je z izredno svežostjo duha vršil svoj odvetniški poklic in svojo odgovorno patriotsko službo. Od podpisu rapalske pogodbe, ki ga je globoko pretresla, pa je vedno hiral. Smrt ga je dohitela 14. nov. Iskrenemu jugoslovanskemu narodnemu delavcu, ki si je stekel neveljavih zaslug za našo nacionalno stvar, ostane neizbrisani spomin široi Jugoslavije.

Nov slovenski ženski list.

V Trstu začne z novim letom izhajati nov ženski list, okoli katerega je zbranih obilo odličnih trudnic in sotrudnikov. List bodo izdajala skupna slovenska ženska društva v Julijski Krajini.

Tržaška trgovinska zbornica

je poklonila Janu Šeba, prvemu čehoslovanskemu konzulu v Trstu, spominsko kolajno in priznanje zaslug, ki si jih je stekel za obnovo trgovskih stikov med čehoslovansko in tržaškimi pristaniščem.

Vlom v železno blagajno.

Neznani vlomilci so ponoči vlomili v skladišče lesa tvrdke Wallner v Trstu, prevrtili v uradu veliko železno blagajno ter odnesli iz nje 700 lir. Tatvina je bila naznanjena policiji, toda o storilcih ni ne duha duha ne sluha.

VABILO

na plesno in zabavno veselico, katero priredi društvo sv. Alojzija čev 36 JSKJ. v Conemaugh, Pa., dne 30. decembra. Tem potem so vabljeni vsi rojaki in rojakinje iz te okolice, da nas blagovolijo posetiti na enenjeni dan. Vstopnina za m. ske 50c, za ženske 25c. K olini udeležbi vabi Odbor. (27-29-12)

NAZNANILLO IN VABILO.

Društvo sv. Jožefa št. 53 JSKJ. v Little Falls, N. Y., priredi v soboto 30. decembra PLESNO VESELICO v lastni dvorani na 36 Danube St. Vabljeni so vsi člani in člani tukajšnjih slovenskih društev, kakor tudi vsi posamezni Slovenci in Slovenke, da se udeležijo te prireditve. Začetek ob sedmih zvečer. Za obilen poset se priporoča Odbor.

DENARNA IZPLAČILA
V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včasj se bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Raspodila na sadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pad sa hitro izplačilo najugodnejše.

300 kron	... \$ 1.10	1,000 kron	... \$ 3.30
400 kron	... \$ 1.45	5,000 kron	... \$16.00
500 kron	... \$ 1.80	10,000 kron	... \$31.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Raspodila na sadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opotiji in Zadru.

50 lir	... \$ 3.10	500 lir	... \$27.00
100 lir	... \$ 5.80	1000 lir	... \$53.00
300 lir	... \$16.50		

Za pošiljave, ki presegajo znesek dvestotisoč kron ali pa dvestotisoč lir dovoljujejo po možnosti še posebni popusti.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in neprilakovano; in tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dospe poslani denar v roka. Glavne izplačil v ameriških dolarjih glijte poseben egias v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Glavno zastopništvo Jadranske Banke.

(Advertisement)

Gredo.

(Črtica iz ruske revolucije.)

Na trgu je naroda, kot kobilic na pokošeni livadi. Moški, ženske valke babe, kmetje v umazanih kućmah, otroci, psi — vse se peha med lesenimi stopnicami sem in tja. Kupujejo, prodajajo, kra-dejo, kriče, kolnejo, pretepaajo se — kratkoma trg, kot jih vidite v Rusiji tisoče.

— Marusja! — je klicala Tatjana Mihajlovna ali gospa prokurorica, kot so ji dejali vsi, k no jo poznali, iz spalnice svoj bišno. — Marusja — ena, Marusja — dve, Marusja — pol treh. — Ja, kaj pa je to? — je z kričala gospa prokurorica v se, ko se je pokazala na pragu prestrašena hiša. — Kaj ti ni sem stokrat govorila, da hočem v svoji hiši red, popoln red? E na, dve, in že moraš biti tam kamor te kličejo! Si razumela? Ta-le poltreh ti bo v nedeljo zaprl vrata pred nosom. Domači a rest, razumeš? Tako! Zdaj pa na delo! Enajst je ura, ti pa se še češ doma kot dvorna dama pre-carjem. Kje pa je meso, salata jajca, mleko? Kaj misliš, da ti bom jaz nosila s trga in tlačila v usta? Moj Bog, kakšni ljudje se rode dandanes! Klada si, nerodna, neotesana klada, razumeš? Ničesar ne razumeš! Klada, pa naj bi imela možgane! Torej ena, dve — kaj pa še čakaš?

Tatjana Mihajlovna je zdrdrala svoj jutranji pozdrav kot šolarček očenaš. Marusja je stala s povečeno glavo. — No — gospa prokurorica je spustila mehke nožice na tigrovo preprogo.

— Tja, kamor me kličejo, grem na tri, — je odgovorila Marusja boječe. — Na trg pa ne morem brez denarja. Fjodor Stjepanovič je dejal včeraj, da ne zaupa več — Denarja, denarja! — je go-drnjala gospa prokurorica. — Wi-diš, kako ti poje, kako ji teče je-ziček! Že zopet denarja! Pri nas se o takih stvarih ne govori, raz-umeš! Moj mož, Viktor Ivanovič, prokuror, ona ti pa govori o denarju! Mar čast ni več vredna kot ves tvoj denar! Moj Bog, ka-ko neznozi ljudje se rode danda-nes na svetu! Kaj še stojis? Haj-di, požuri se! Povej Fjodoru Stje-panoviču, da je moj mož prokuror, jaz sem pa njegova žena!

Marusja je prikimala z glavo in smuknila skozi vrata. V kuhinji je vžela kosarico in hitela na trg. Lesena hišica Fjodora Stje-panoviča je stala na uglednem mestu prva v dolgem redu. Sam gospodar Fjodor Stjepanovič je bil moč kreple postavbe z okroglim trebuhom in mišičastimi prsi. Mesar od rojstva, je visoko spo-štoval svoj poklic. Stal je med govejimi bedri in svinjskimi gla-vami široko razkoračen, desno roko pa je upiral v bok, z levo je vihal dolge črne brke in lovako meril z mastnimi očmi gospe in dekleta, ki so hitela z zardelimi lici mimo njegove palače.

Fjodor Stjepanovič je bil mož veselega značaja. Ljubil je teme-ljito prigrizniti, tako, kot je tr-dil sam, da želodec zaškrjplje in v glavi zaigrajo vesele melodije. Tudi nežnega spola se ni izogla bil, čeprav je visoko spoštoval domače ognjišče. Meščanska voj-na, ki je divjala nekje na Uralu, mu ni grenila veselih minut. — Naj se tepejo, — je odgovarjal, kadar ga je kdo vprašal, kaj mi-sli o boljševikih, — če nimajo drugega dela.

Danes pa Fjodor Stjepanovič ni bil posebno židane volje. Že od jutra mu je težilo nekaj srce. Tu pa še ta nesrečni sosed! In odkod ga je prinesel nečisti duh? Še ni prav razvrstil Fjodor Stjepanovič svinjskih glav in telečjih je-zikov, pa je pomolil Aleksej Mi-hajlovič, drug po obrti, svoj de-belo glavo tik nad bikovim steg-nom v Fjodorovo hišico. Poteze na sosedovem obrazu so bile po-dobne onim na svinjski glavi, ki jo je Fjodor Stjepanovič položil na vidno mesto.

— Fjodor Stjepanovič, gredo! — je spregovoril sosed prestraše-no in se ozrl previdno na vse stra-ni. — Pravkar je bil pri meni Ge-orij Pjetrovič, iz urada je pri-

šel naravnost k meni. Gredo, Mi-hajlič, je dejal, prav nič več in odšel. In jaz ti pravim, Stjepanovič — gredo! — Debela glava Alek-seja Mihajloviča je izginila med svinjske krače.

— Hm, hm, gredo, — je pre-mišljeval Fjodor Stjepanovič. — Kdo gre, odkod, zakaj gre? Kam gredo? Vsi ljudje hodijo, še mo-ji prašiči, če niso zaklani. Gredo! Aj, aj, to so oni! Rdeči gredo, vse je pogubljeno, vsega je ko-nec! —

Fjodor Stjepanovič se je hip-ma izpremenil. Oči so postale ve-like, roke dolge, noge živahne, trebuh se je skrčil. Tesno mu je postalo med svinjskimi glavami in govejimi stegni. Zdelo se mu je, da so se začele te glave giba-ti, oči odpirati, stegna poskako-vati. In vse je bilo rdeče. Kamor se je ozrl prestrašeni Fjodor, je zidel ogromne rdeče oči in rdeče zvezde v njih. Zemlja se je zav-rtele pod njim in komaj se je še držal na nogah. Gredo!

— Zdravstvujte, Fjodor Stje-panovič, — ga je ogovorila Marusja. — Gospa — — —

— Pst! Pst! Gredo! Povej Tat-jani Mihajlovni, Viktorju Ivanoviču in vsem, prav vsem, ki jih srečaš, da gredo!

In zasukal se je, kot da mu go-ri zemlja pod nogami. Zložil je svoje blago, pokrtil, povezal, za-pril leseno prodajalno in hitel ka-l so ga nesle noge domov. Med potjo je ponavljal strašno besedo, tot bi se bal, da jo v preveliki naglici ne pozabi.

Marusja se je napotila po trgu oba se stikale glave, moški so si šepetali, otroci kričali: gredo, gredo! Marusja se je polastil strah. Nič več ni mislila o salati, maslu in jajcih. Z levice je dvig-nila krilo, z desnice objela praz-no košaro in hitela domov. Tatjana Mihajlovna je stala pred zra-calom, ko so se odprla vrata in je obstala na pragu Marusja.

— Kaj pa je zopet?

— Pst, pst! Gredo, Tatjana Mi-hajlovna! Vsi ljudje na trgu in v mestu že vedo, da gredo.

— Ja, kaj si znožela? — je kri-čala gospa prokurorica. — Gre-do! Kdo gre? In odkod? In za-kaj?

— Gredo, Tatjana Mihajlovna, Fjodor Stjepanovič je dejal, da gredo. — — — je jecjala Marusja vsa blede. — Tatjana Mihajlovna je polastil strah. Poklicala je moža, ki je prebiral stare akte v sosedni sobi. — Vitja, gredo! — je ponovila gospa prokurorica, ko se je pokazal na pragu moč Vi-ktor Ivanovič, ki je hipoma razu-nel situacijo.

— Babe, kuhajte pilmene! Mi-lijon, dva, tri, kolikor hočete. Sa-mo kuhajte, hitro, dokler še niso prišli!

Sam pa je begal po sobah, zbi-ral vse, kar mu je prišlo pod ro-ko in skladal v ogromne kovče. Skornje je položil med perilo, s črnolom je polil rjuhe, očala je vrzel v nagljič. Lašje so mu štrleli na glavi, kot ježu bodala, desno nogo je obul v čevlji, levo v škorenj in delal, da mu je pot curkoma, lil z obraza.

Tatjana Mihajlovna se je su-kala z Marusjo v kuhinji. Iz vse moke, kar je je ostalo pri hiši sta zmesili testo, zrezali vse, kar je premogla kuhinja mesnega in zavijali zrezano meso v testo.

Pilmeni so se kopičili na mizi, na stoli, po policah, kamor so se ozrle oči, povsod pilmeni. V kotlu je vrela voda, Marusja je sipala vanj pilmene — sto, dve-sto, tisoč, desetstisoč, končno sa-ma ni vedela več, koliko je bilo te prižubljene sibirske jedi. Tri ve-like vreče so že visele pred vrati pred kuhinjo, četrta je bila polna. Tatjana Mihajlovna je na-to planila v sobo, kjer je Viktor Ivanovič zavezoval poslednjo ba-lo.

— Štiri vreče so polne, — je spregovorila vsa potna, in sapa ji je obstala v grlu.

— Hvala Bogu, — je odgovo-ril Viktor Ivanovič, ozrl se hva-dežno na podobo matere božje v kotu in prekril utrjena pro-

AMERIŠKI MORNARJI REŠILI 482 OSEB.

Pred kratkim je izbruhnil požar na francoski bolniški ladji Vin-hlong, ki se je mudila v Marmarskem morju. Na ladji je iz-bruhnila panika, v kateri je izgubilo življenje petindvajset o-seb. Ameriški rusilec Bainbridge, ki ga vidite na sliki, je pri-hitel na pomoč. Po trulapolnem prizadevanju se je posrečilo ameriškim mornarjem rešiti z goreče ladje 482 oseb.

— Gredo in mi gremo! Tri meter-ske sveče postavim presveti Bo-gorodici v Vladivostoku, če nas srečno pripelje tja.

Hipoma je bilo zloženo najpo-trebnejše pohištvo na voz, na vrh so zavabili štiri vreče pilmenov. Tatjana Mihajlovna z Marusjo sta zlezli na vreče. — Brrr, — je dejal Viktor Ivanovič, vsi tri-je so se še enkrat prekrizali, in konji so potegnili.

Pot na postajo je bila kot Ha-ronova Leta ob vesoljnem potu-pu. Vozovi in voziki, natovorje-ni do vrha, babe, moški in otroci, vse se je trilo in drvelo naprej.

— Gredo, — so šepetali ljudje gredo, gredo, so ponavljala kole-sa.

Na postaji je Viktor Ivanovič stisnil uradniku nekaj tisočakov in vagon je bil tu. Zložili so po-hištvo, vreče s pilmeni so posta-vili v kot, zlezli v vagon, zaprl vrata in vsem je bilo toplo pri sr-cu. Viktor Ivanovič je bil srečen kot takrat, ko mu je gubernator vprico spremstva stisnil roko, — Tatjana Mihajlovna se je spom-nila, kako jo je Vitja prvič po-ljubil, Marusja pa je sanjala o svojem Vanji, ki je bil že srečno onkraj Bajkala. Srečni in ginjeni do solz so se ozirali skozi okno. Tam se je kopal v poslednjih žarkih zahajajočega solca do-mači zvonik, pod njim je drema-lo prazno rojstno mesto.

Viktor Ivanovič se je prekrizal, solze so mu zahlele oči. — Ne bom te več videl, — je spregovoril o-tožno in poslal poslednji pozdrav rojstnemu gnezdu. — Zdaj pa spat, babe, — je dejal odločno, ko je bilo končano grenko slovo.

Zjutraj se je prebudila Tatja-na Mihajlovna prva. Ozrla se je skozi okno in onemela. Zgrabila je spečega moža za roko in tres-la ga je kot zbesnela. Viktor Iva-novič je odprl oči. — Kaj pa je vruga, da me budiš ob tej rani u-ri? Kje smo, bo kmalu Irkutsk?

Tatjana Mihajlovna je stala kot Lotova žena in kazala s pr-stom na okno. Viktor Ivanovič je zlezel izpod tople odeje, preteg-nil zaspane ude, pogledal skozi okno in obstal kot bi bila udarila strela vanj. Zvonik nad domačo cerkvijo ga je pozdravljala kot snovi, ko sta se ločila na veko-maj. Viktorju Ivanoviču so se zježili lasje na glavi.

— Gredo, mi pa stojimo! Vse je izgubljeno, babe, — je sprego-voril obupano in hipoma je bil oblečen. Skozi gnečo se je preri-nil do postajenačelnika.

— Golobček, Sergej Alekseje-vič, za božjo voljo vas prosim, kaj to pomeni? Tam gredo, ali veste to? Mi pa stojimo! Vso noč stojimo, tam pa gredo, vso noč gredo Oj, Sergej Aleksejevič, us-milite se! Rešite nas! Zakaj sto-jimo?

Sergej Aleksejevič je zganil z rameni. — Ni, Viktor Ivanovič, kaj hočemo. Lokomotiv ni, ne morem pomagati. Danes zvečer, ne prej. Potrpajte, ni še prepozno.

Viktor Ivanovič je povsili gla-vo in odšel nazaj.

— No, kaj, kdaj se odpeljemo?

— mu je planila naproti žena, ko je odprl vagon.

— Ah, pusti me v miru, — je odgovoril jezno in zamahnil z ro-ko. — Danes zvečer, pomisli, da-nes zvečer! Vso noč stojimo, ves-dan bomo stali, a tam gredo, tam ne stojte. Kaj bo, kaj bo? — je tarna in begal po vagonu sem in tja.

Stemnilo se je, vlak se ni ganil z mesta. Viktorju Ivanoviču ni sedela več kućma na glavi. Lašje so jo izpodrinili. Zopet je hitel k postajenačelniku.

— Sergej Aleksejevič, usmilite se me, vse je izgubljeno! Nikoli vas ne pozabim, onstran groba vam bom hvaležen, samo rešite me! Gredo, oj, gredo, mi pa sto-jimo, še vedno stojimo.

— Ne morem, Viktor Ivanovič, prav rad bi, pa ne morem. Ni lo-komotiv, potrpite malo. Danes po-noči prav gotovo.

Vrnil se je, zlezel med blazine, zvil glavo v odejo in čakal. Mi-nute so mu bile ure, ure dnevi. Drhtel je, vroče mu je postajalo in zopet je drhtel. Zdelo se mu je, da jih vidi, kako gredo. — Kot mravlje lezejo od vseh strani, čez polja, po železnici, med vago-ni, na strehi so, rdeči, strašni, z dolgimi noži v zobeh. Gredo, vlak pa stoji!

Po polnoči ga je premagal spa-nee. Zjutraj je bil prvi na nogah. Pogled skozi okno in lašje so mu vstali pokonci. Domači zvonik se mu je rezal oddaleč. Zdaj je bil Viktorju Ivanoviču zoprt ta zvonik. — Babe, hej, babe, — je kričal na ves glas. — Konec je, vsega je konec! Dva dni stojimo, tri bomo stali, nikoli se ne bomo ganili z mesta, oj, oj! Tam pa gredo! Včeraj so šli, danes gredo, jutri bodo šli, mi pa stojimo. Pe-ko bi se usmililo, ta človek, ta zverina, Sergej Aleksejevič, pa nima srca!

Tulil je, valjal se med blazina-mi in pulil na glavi las. Potem je utihnil, ležal nekaj časa, kot da ne čuti in ne misli, in je zopet planil na noge. Bil je blede. — Babe, — je dejal, zdaj je konec mojega potrpljenja. Ta zverina misli, da sem lesen. Ne gre več! Pustite vse, naj požro, kar sem spravil za stara leta in hajdi na pot! Vse jim pustim, glave pa ne dam!

Tatjana Mihajlovna se ni več zavedala, kaj se godi z njo. Zlez-la je iz vagona, Viktor Ivanovič jo je zvil v toplo odejo in odšli so. Najprej po železnici, potem preko polja, v gozdu jih je zasa-čila noč. Prenobili so pod košato smreko, z jutranjo zarjo so od-šli. Viktor Ivanovič je zaslišal, kako se lomijo suhe veje, potem se je pokazala glava z rdečo zvez-do, pokazala se je druga, tretja. Viktorju Ivanoviču se je zadelo da se gibljeta nebo in zemlja. Z obema rokama se je oklenil smre-ke, zatisnil oči in pozabil, da je živ.

Rdečearmejci so jih spremili nazaj v rojstno mesto.

Zlata tobačnica.

Neki francoski polkovnik po-vabi častnike h kosilu. Kaže jim lepo, zlato tobačnico. Ko hoče po kosilu nosljati, je ni več v že-pu, izginila je. Pravi častnikom: — Prosim vas gospodje, po-glejte, če ji ni morda kdo izmed vas pomotoma vtaknil v žep.

Vsi vstanejo, obrnejo žep, to-bačnice ni. Samo mlad častnik se ne gane, reče samo: — Gospod polkovnik, dam vam častno be-sedo, da nisem tobačnice vzel. — Vse je osupnjeno, častniki majo-jo z glavami, odidejo, vsi ga i-majo za tata.

Drugo jutro pokliče polkovnik mladeniča k sebi in mu reče:

— Toblačnico sem dobil, padla mi je bila za podlogo pri obleki. Zakaj pa niste hoteli žepov obr-niti?

— Nikomur bi sicer tega ne pravil, a vam moram povedati, gospod polkovnik: Nikdar ne jem pri kosilu nič toplega, vse pošljem staršem, ki so zelo revni. Ko so včeraj obračali žep, sem imel kosilo, namenjeno staršem, že spravljeno, meso in črn kruh, in nisem hotel, da bi bil kdo ve-del za to.

— Od danes naprej vam bo po-grnjeno pri moji mizi, — pravi polkovnik. Pri obedu podeli vpr-ičo drugih zlato tobačnico mlade-mu častniku v znak spoštovanja.

Solon in Tales.

Atenski modrijan Solon pride k modrijanu Talesu v Milat.

Med pogovorom omeni Solon, ka-ko veliko veselje mu delajo sino-vi in obžaluje Talesa, ki nima nobenega sina. Tales ne reče nič. Drugi dan sedita zopet skupaj tu stopi k njima trgovec in zač-ne po naročilu mileškega modri-jana govoriti o kupčiji, potova-njih itd. Pravi, da je bil tudi Atenah. Radoveden ga vpraša Solon, kaj je tam novega. Trgo-vec pravi:

— Nič posebnega, samo o ne-kega mladeniču je govorilo cel-mesto, nesli so ga ravno k pogre-bu.

— Kako mu je bilo ime?

— Ne spominim se natančno, samo to vem, da je njegov oče na glasu kot jako razumen in moder mož.

— Kako se imenuje? — vpraša Solon preplašen in prestrašen.

— Sem pozabil njegovo ime.

— Ali morebiti Solon?

— Da, Solon.

Solon si zakrije čelo z rokami začne jadikovati in se obnaša ka-kor brezumen.

— Vidiš, — mu pravi Tales, — kako hitro se je izpremenilo tvo-je veselje v žalost; zato mi nikar ne očitaj, da nimam sinov, sem vsaj brez skrbi. Toda poročilo bi mene še bolj potrkalo kot tebe, ko ti vendar ni dosti mar za ta svet in njegove dobrrote. Sicer pa bo-di miren, poročilo je izmišljeno.

O ja!

Profesor Ivan Reinhold For-ster je spremljal slavnega kapita-na Cooka na njegovem drugem potovanju okoli zemlje. Pozneje je postal profesor naravoslovja na vseučilišču v Hale. Dijaki pa so bili takrat ravno tako nezreli kot so danes in so mislili, da bo-do prav dobro pogoditi, če bodo pozdravili profesorja z besedami "o ja", namesto z dober dan ali lahko noč.

Učeni mož je to neslanost ne-koliko časa trpel. Ko se je pa naveličal, je sklenil stvari napra-viti konec. Enkrat je imel veli-ko predavanje o oslu in je kon-čal s temi besedami: — Nekaj novega smo zadnje čase opazili na oslih v Halle, nič več ne riga-ji "i-a", temveč "o-ja". Od te-daj naprej je imel mir.

Ludovik XIV.

— Kaj je postal Ludovik XIV. po očetovi smrti?

— Sirota.

Učitelj je seveda pričakoval, da bo rekel učenc: francoski kralj.

Filozofija brade.

Znani kozet Viktor Auburtin piše pod zgorajšnjim naslovom v "Berliner Tageblattu" prav zabavo črtice. Škoda, da pri nas nikdo ne piše takih lahkih, doh-rodnih, nekoliko duhovitih in vedno zabavnih kozerij, ki imajo povrh še to prednost, da so kratke.

Angleži kažejo sedaj praveato sovražstvo do možakov, ki nosijo dolgo brado. Če zagledajo na kakšni londonski ulici gospoda z dol-go brado, se zbero v veliki gruči okoli njega, kažejo s prstom nanj in ga na nadležen način kr-avavo zasmehujejo.

To je tembolj čudno, ker so mnogi slavni Angleži imeli dolge brade, pa so kljub temu uživali popolno zaupanje svojih takrat-nih sodržavljancev. Tako Shake-speare, Darwin in Rabindranath Tagore, da imenujem samo neka-tere.

Toda današnji Angleži ne mis-lijo več na te bradače. Kakor vsi veliki narodi, so tudi oni prav ne-hvaležni. (Če se velikost meri po nehalčnosti, potem smo Sloven-ci zelo zelo veliki). Ta izrek ni Auburtinov, pa je resničen.

Vsekakor je dejstvo, da se v svetovni zgodovini menjavata 2 dobi, ena bradata, druga gladko obrta. Toliko brada, kolikor gladko lice, obe dobi dopuščata sklepanje na neko posebno mišljenje in čuvstvovanje sodobni-kov.

Demonične nature so nosile ko-šato brado, tako stari Grki, Karol Veliki in Herman Sudermann ko je bil v najboljši svoji dobi.

Gladko obrti pa so takšni zna-čaji, ki polagajo manj važnosti na demoničnost, zato pa mnogo več na to, da bodo svojo juho po-srebal v čistosti. Tako stari Rim-ljani, Kitajci in rokoko. Časi, ko so se možakarji brili, so bili sko-ro vedno časi finejšega obnaša-nja in relativnega miru. Kadar so prevladovali spori, vojne in preseljevanje narodov, so brada-či bili glavni nemirneži.

Nemški državni predsednik — Ebert si je v zadnjem času dal obriti svojo brado. Javnost tega dogodka skoraj ni opazila, kakor sploh redkokdaj opazi, kar stori skromni predsednik. Opazovalec pa, katerega je zgodovina izmo-drila, bi lahko iz dejstva Ebertove obrite brade sklepal na to, da prehajamo iz sedanjega kaosa polagoma zopet na trdnjša pla-ma.

Kdor tega ne veruje, naj po-misli na nasprotje skromnega Eberta in na ogromne muštake Viljemove, od dvornega brivea Habyja strumno navzgor prikr-tačene. Te muštake so tako dol-go dajale narodom snov za brigo in razgovor, da se je nazadnje cela reč sprožila. . . Petindvajset let je usoda sveta visela na teh muštakeh. . .

Zanimivosti iz Šparte.

Agija, Arhidamovega sina, je nekdo vprašal: — Katero zna-nost gojite v Šparti najbolj? — Umetnost poveljevanja in uboga-nja. — Kako moremo postati prosti? — Z zaničevanjem smrti. — Kako močni so Lakedemonci? — Toliko, da lahko kaznujejo nepošteno.

Ko je nekdo Eforom nasvetoval nekaj res potrebnega, je rabil pri-tem preveč besed, mu je rekel Anaksmidras: — Ljubi moj, ti bi napravil kar bi moral, a ne, kakor bi moral.

Kefiz je potok pri Atenah, Ev-rotas pa reka pri Šparti. Neki A-teneec se je bahal, da so Atenci večkrat zapodili Špartance od bregov Kefiza. Špartance Antal-kida mu je nato odgovoril: — Mi pa vas od Evrota še nikoli, — ker sploh še niso prišli do tja.

Nova Kaledonija.

— Kaj je Nova Kaledonija?

— Francoska posest v Pacifi-ku.

— Kako pridemo tja?

— Mimo porotnikov. — Fran-cozje pošiljajo namreč na Novo Kaledonijo največje zločince.

Humor v uradu.

Star, zagrizen birokrat bi vz-kliznil: "Blasfemija!" Humor v uradu se mi zdi nemogoč in ob-sodbe vreden. Ampak humorja ne pogreša niti moder cerkveni pridigar. Abraham od sv. Klare humorja in njegove pridige na je bil slaven prav zaradi svojega Dunaju so poslušali najvišji in najnižji sloji v neštevilnih mo-zičah vedno najrajši. Humoren duhovnik je vedno ljubši in do-seza pri ljudstvu več uspeha, ne-go čemerzen zelot. Humor je sol vsakega uradovanja. Uradnik, ki ima humor, lažje dela, in stranke odhajajo iz urada manj nesrečne, morda celo zadovoljne. Humor odpira duše, srca, vesti in celo denarnice, čimernost in zadirčnost pa jih zapira. Celot globa in ukor sta prijazna, ako sta osoljena s humorjem. Kakor solnčni žarek je humor, ki posije med prašne akte v zaduhlo kancelijo. Urad-nik, ki zna ob pravem času spro-žiti dober dovtip, je dobitnik zase in tovariše. Prava mora pa je birokrat nadutež in večni sla-bovoljež.

V graški "Tagespostu" kram-lja sodnik Amshel o humorju na sodiščih. Izkušnja ga uči, da je humor dobrodošel celo med kryo in umorom, med grehom in bedo ter upliva olajšujoče in bla-žilno. Moralni pomen humorja je za uradno obveščanje velikega po-mena, in dobro upravljati je mo-goč le s prijaznim obrazom. — Smeh izda vedno več kakor to-gota in zmerjanje. Najboljši sod-niki so bili navadno tudi humoris-ti. Seveda je humor zelo razli-čen: fin in grob, duhovit, litera-ren, poučen in čisto ljudski; — včasih popopran s cinizmom in sarkazmom, včasih papiricran z ironijo in zafrkacijami. Dober je vsak o pravem času in na pravem mestu. Marsikateri uradnik živi simpatičen še po smrti — v hu-mornem spominu, dočim se čme-rikavcev ne domisli živ krst več. Ali pa le z nevoljo.

Zadostuje.

Henrik IV., pride v mesto Be-aune. Povsod so mu na čast stre-ljali, samo tukaj ne. Župan ga pride sprejet in začne govor: — Veličanstvo, ne zamerite, da ni-smo streljali. Vzrokov je več: pr-vič sploh nimamo nobenega topa — — —

— Je že dosti, — ga prekin-e kralj, — ta vzrok zadostuje.

POMAGAJTE BOLNIM.

Če hočete biti zdravi, mora biti va-ša kri čista in močna. Ohranite čre-vesje v redu ter ledice in jetra zdrava. Mijoni ljudi, ki uporabljajo Bolgarski Krvi Čaj, pripovedujejo, koliko jim je pripomogel k njihovem zdravlju. Po-maga odpraviti hude prehlade. Samo vzemite ga čisto vrela, pred počitkom, pa se boste takoj boljše počutili.

Vseposred pripravijo zdravilni in le-karnarji Bolgarski Krvi Čaj, kajti vedo, da je čist in pomaga bolnim. Ve vprašajte vašega lekarnarja za eno škatljo danes, ali vam pa jaz z veseljem pošljem zavarovano po pošti 1 velik družinski za-voj za \$1.25, ali 3 zavoje za \$3.15 ali 6 zavojev za \$5.25. Naslov: Marvel Products Company, 9 Marvel Building, Pittsburgh, Pa. —Adv.

ZASTAVE!

Najnoveše zastave, bandera, regali-je izdeluje nad 15 let Vaš rojak, pišite mu po načrte na naslov: IVAN PAJK, 24 Main St., Conemaugh, Pa.

Knjiga za dolge zimske večere.

Slovensko-Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1923

192 strani povesti, poučnih člankov in razprav, pesmi, slik, šale in raznoterosti.

Cena samo 40 centov.

Naročite ga še danes.

SLOVENSKO PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York
Dobro se tudi pri zastopnikih
Glas Naroda.

KAPITAN BLOOD

NJEHOVA ODISEJA.

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevael G. P.

84

(Nadaljevanje.)

Baron je stal ošabno ter komaj opazno pokimal trem predstavljenim. Njegovo obnašanje je kazalo, da jih zaničuje in da hoče to svoje zaničevanje tudi takoj pokazati. To vedenje je imelo kaj čuden učinek na kapitana Blooda. Zbudilo je v njem vrage ter ob istem času tudi respekt do samega sebe, ki je v zadnjem času dremal. Prišel se je sramovati svoje neurejene zunanosti in ta čut sramu ga je napravil še bolj izživljen. Na izrazit način je zasukal pas, na katerem je visel njegov meč, tako, da je vsakdo lahko videl ročaj ličnega rapirja.

— Sedite za mizo, dečki. Ne pustite gospoda barona čakati. Ubogali so ga. Wolverstone se je režal, kajti dobro je vedel, kaj hoče Blood s tem. Hagthorpe pa je bedasto zrl na barona. Sedeti pri isti mizi s temi banditi se je zdelo Rivorolu malo preveč poniževalno. Pričakoval je, da bodo sprejeli — mogoče z izjemo kapitana Blooda, njegova povelja stoji, kot se spodobi ljudem njih kalibra v navzočnosti častnika kot je bil on. Napravil je edino stvar, ki mu je preostala, da označi razliko med njimi in seboj. Pokril se je.

— Pametno ste storili, — je rekel Blood sladko. — Tudi jaz čutim preprič. — Rekši to se je tudi on pokrtil. M. de Rivorol je zardel. Tresla ga je jeza in za trenutek se je obotavljal, da se obvlada. M. de Cussy pa je bil v veliki zadregi. — Gospod, — je rekel baron hladno, — da je vaš čin oni ladijskega kapitana in da stojite v navzočnosti generala armad Franje na kopnem in na morju. Prisilili ste me opomniti vas nadalje, da ste dolžni primerno spoštovanje mojemu činu.

— Veseli me zagotoviti vam, — je odvrnil kapitan Blood, — da je ta opomba povsem nepotrebna. Jaz smatram samega sebe kavalirjem, čeprav mogoče v tem trenutku ne izgledam kot tak. Raditega pa tudi vem, da sem dolžan spoštovanje onim, katere je stavila sreča ali narava nad mene.

Rivorol se je ugriznil v ustnico. Kapitan Blood pa je nadaljeval, ne da bi mu dal časa za odgovor: — Ker je to jasno, ali naj se lotimo posla?

Trde oči Rivorola so ga motrile par trenutkov.

— Mislim, da bo to najboljši, — je rekel. Nato pa je vzel v roke neki list. — Tukaj imam kopijo členov, katere ste podpisali z M. de Cussy-jem. Predno pa grem nadalje, moram pripomniti, da je M. de Cussy presegel dana mu navodila, ko vam je dovolil eno petino plena. Njegova avtoriteta mu ni dovoljevala iti preko desetine.

— To je stvar med vami in M. de Cussy-jem, moj general.

— Ne, to je zadeva med menoj in vami.

— Oprostite mi, general. Členi so podpisani. V kolikor smo prizadeti mi, je zadeva končana. Tudi iz obzira do gospoda de Cussy-ja ne želimo, da bi bili priča oštevani, katere po vašem mnenju zasluži.

— Kaj hočem reči M. de Cussy-ju ni vaša briga.

— To vam ravno pripovedujem, general moj.

— Mon de Dieu, to je vaša briga. Domnevam da vam ne morem dovoliti več kot desetino plena. — De Rivorol je udaril z roko po mizi. Ta pirat je bil proketo spreten borilec.

— Ali ste popolnoma prepričani, o tem, gospod baron, da ne morete?

— Popolnoma sem uverjen, da tega ne bom dovolil.

Peter Blood je skomignil z rameni.

— V takem slučaju, — je rekel, — mi ne preostaja drugega kot predložiti majhen račun ter določiti svoto, katero boste izplačali nam za izgubo časa in stroške, ki smo jih imeli, ko smo prišli sem. Ko bo to urejeno, se lahko ločimo, monsieur le baron. Nobene škode ne bo.

— Kaj za vrage mislite s tem? — Baron je skočil na noge ter se sklonil preko mize.

— Ali se nisem mogoče dobro izrazil? Moja francoščina najbrž ni posebno čista, a...

— Vaša francoščina je dosti jasna in umljiva. Včasih selo preveč jasna, če si smem privoščiti to pripombo. Moj dragi filibuster, vidite, jaz nisem človek, katerega bi lahko imeli za noreca in bedaka, kar boste kaj hitro izprevideli. Vi ste sprejeli službo kralja Francije, — vi in vaši ljudje. Vi zavzemate čin ter vlečete plačo ladijskega kapitana, in ti vaši častniki zavzemajo čin poročnikov. Ti čini pa vključujejo tudi gotove obligacije, glede katerih bi vam priporočil, da jih preštudirate ter kazni za neizvedenje teh obveznosti, glede katerih bi bilo istotako dobro, če bi jih vzeli v pretes. Členi določajo, da bomo dobili petino plena. Če zavrnete to, razveljavite vse člene. Če pa razveljavite člene, razveljavite obenem tudi našo službo. Od onega trenutka naprej bomo prenehali imeti čast, da služimo v mornarici kralja Francije.

Njegovi trije kapitani so odobravalo zagodrnjali. Baron Rivorol se je ozrl nanje, ugnan v kozji rog.

— Jaz mislim... se je boječe oglašil M. de Cussy.

— Jaz mislim, gospod, da je to vaša godlja, — se je zadržal nanj M. de Rivorol, ki je bil vesel, da ima vsaj enega, nad katerim lahko stresa svojo jezo. Morali bi dobiti svoje plačilo za to. Spravili ste kraljevo službo v slab sloves. Prisilili ste mene, zastopnika njegovega kraljevega veličanstva, v nemogoč položaj.

— Ali res ni mogoče dati nam petine plena? — se je oglašil Peter Blood sladko. — V takem slučaju ni treba nikake mrzličnosti in nikakih psovč na naklov M. de Cussy-ja. M. de Cussy ve dobro, da bi ne prišli za manj. Odšli bomo zopet na vaše zagotovilo, da nam ne morete ponuditi več. Stvar bo potem taka, kot bi bila, če bi se bil M. de Cussy strogo držal navodil, katere je dobil. Dokazal sem, vsaj upam, v vaše polno zadovoljstvo, M. de Rivorol, da ne morete niti zahtevati naše službe, niti ovirati našega odhoda, če zavrnete člene, — vsaj ne častno.

(Dolje prihodajli.)

Električna razsvetljava napravi privlačne trgovine.

Električna razsvetljava bo napravila vašo trgovino bolj privlačno. Dobro razsvetljena trgovina je ponavadi čistejša, blago je bolj vidno razporejeno, ves vtis trgovine je navidezno bolj in napreden.

Naša Tungsten Installment pisarna vam bo z veseljem pomagala sestaviti načrte kako napeljati elektriko v vašo največjo korist za najmanjši denar.

The New York Edison Company

At Your Service

General Offices: Irving Place and 15th Street

Podružnice, kjer se razkazuje in razstavlja električne priprave za udobnost občinstva.

30 Norfolk St
10 Irving Place124 West 42d St
15 East 16th St
15 East 125th St362 East 149th St
555 Tremont Ave

Lz Jugoslavije.

Beg blaznega profesorja.

Beograjski listi poročajo, da je tjakaj prišel iz Zagreba profesor Stjepan Lijević. Pobegnil je iz blaznice v Stenjevo, kupil vozni listek ter odpotoval v Beograd. Na beograjskem kolodvoru so spoznali, da je bolan, ker je čudno pozdravljaval vse in vsakogar. Odpravili so ga v Zagreb nazaj.

24 milijonov Din v plamenu.

Iz Beograda poročajo, da je Narodna banka sežgala novčnice po 5 Din, oziroma 20 K emisije, ki je bila vzeta iz prometa, v nominalni vrednosti 24.826.650 Din.

Še nekaj o škartiranih milijonih.

Poročali smo te dni o škartiranih milijonih novčanic po 25 par v zagrebski tiskovnici papirja. Zaradi razpečavanja teh novčanic so bili aretirani tovarniški delavci Josip Kovačić, Vid Peruš in Anton Pintarić, ki so odprli kotel, v katerem so se nahajale novčnice. Delavci so potem planili po bankovcih — vzel jih je vsak po 5 do 6 kilogramov. Od cele množice novčanic je prišlo policiji v roke samo približno 40.000 K vse drugo so bile že razpečane ali pa uničene, ko se je izvedelo, da se vrši v zadevi preiskava. Aretirani delavci so bili izročeni sodišču.

Lazarevac za svoje bojovnike.

Iz Beograda poročajo, da se je v Lazarevacu osnoval odbor, ki nametava zgraditi majhno kapele, v katero bodo položili kosti 5000 vojakov iz tega kraja, ki so padli za svobodo svoje domovine.

Svečan sprejem jugoslovanske torpedovke.

Te dni je prvič obiskala torpedovka (št. 7) jugoslovanske vojne mornarice nekatera mesta na dalnatiških otokih, kjer je bilo moštvo od vsega prebivalstva navdušeno pozdravljeno. Na torpedovki se je nahajal tudi obalni poveljnik Stanković. V mnogih mestih je prebivalstvo dočakalo torpedovko s streljanjem in glasbo. Narod je plakal veselja, videč prvič vojno ladjo z narodno zastavo.

Graditev delavskih hiš v Somboru.

Somborski občinski svet je na eni svojih zadnjih sej sklenil, da prične v kratkem graditi 100 delavskih hiš ter da nudi vsakemu nezaposlenemu delavcu, ki biva v Somboru, majhno denarno podporo in 10 kg moke na teden.

Železnica na Sljeme.

Kakor poročajo iz Zagreba, so boravili tamkaj te dni evcarški interesi, ki se zavzemajo za zgradbo zobčaste železnice na Sljeme. Pravijo, da bi se železnica rentirala, ako se obenem z železnico zgradi na Sljemenu tudi modern planinski hotel.

Poštni avtomobil oplenjen.

Iz Sarajeva poročajo, da so neznan roparji pomoči napadli v bližini Cetinja poštne avtomobil. Roparji so ustavili avtomobil, prisilili orožnika, sofarja in potnike, da so izstopili, nakar so prebrskali vso prtljago. Pobrli so vse denarne pošiljke. Potniki so se morali sleči, nakar so napadalec z obleko in denarjem izginili v nočni temi. Vsi prezeblji so potniki dospeli ponoči na Cetinje ter so obvestili tamkajšnjo policijo o drznem napadu.

Samomor avsenika.

Iz Rogatice poročajo, da so našli te dni mrtvega v svoji sobi avsenika Jova Ajvazovića iz Sokol-

cev. Ugotovilo se je, da si je Ajvazović pogoltnil kroglo v glavo. Vzrok samomora ni znan.

Tragična smrt v vodnjaku.

Živojin Stanković in njegova sinah v Beogradu sta spustila na vrvi v novo zgrajeni vodnjak Živojinovega sina Vojislava, da izmeri globokost vode. Komaj je prispel na dno 25 metrov globokega vodnjaka, se je začelo rušiti kamenje ter je pokopalo v vodnjaku Vojislava. Šele naslednji dan so truplo potegnili iz vodnjaka. Proti graditelju vodnjaka je uvedena sodna preiskava.

Bojkot madžarskega lista.

Sindikati poklicanih novinarjev v Novem Sadu je sklenil bojkot proti madžarskemu listu "Hetven Újság", ker je njegovo lastništvo postopalo nelojalno napram novinarjem. List je prenehal izhajati.

Visoki major.

Gallifet, poznejši francoski vojni minister, je bil kot poročnik prestavljen k armadi v Afriko. Odpeljal se je iz Marseille s transportom čet. Hotel je imeti kabino prvega razreda, a kapitan mu je rekel, da mu je ne more dati, da v prvem razredu potujejo le štabni častniki, to je od majorja naprej. — Pelje se z nami tudeki major, in ta gotovo ne bi bil zadovoljen, če bi se peljali tudi vi kot navaden poročnik v prvem razredu.

Gallifet se obrne na majorja, ta se pa zadere nad njim: — Ali vas prav razumem? V istem razredu se hočete peljati kot jaz? To ne gre! Nižji častniki se vozijo v drugem razredu.

Ubogati je moral. A sklenil je, maščevati se. Imel je prav pripravnega slugo, sposobnega za vse, bogastvo njegovo mu je pa tudi vsako šalo dovolilo. Reče torej slugi: — Ti se boš preoblekel za civilista. Peljal se boš v prvem razredu in se boš tam z majorjem seznanil. Plačeval boš za šampanjec, igral boš z njim in boš pustil, da bo zmiraj dobil. Tu imaš denar. Če boš potreboval več ti bom pa še dal. Nikakor pa ne smeš pokazati, da si moj sluga. Reči mu, da se pelješ v Afriko za zabavo, da greš lovit slone in leve.

Janez je vlogo izvrstno igral. Major je bil izredno zadovoljen s svojim sopotovalcem; ogibal se je pa vsakega stika s poročnikom z Janezom je bil pa vedno skupaj.

Ravno ko je ladja zavila v pristanišče Alžir, sta se sprehajala major in poročnikov sluga roko v roki po krovu. Zadovoljno sta se pogovarjala, ko se prikaže poročnik iz kabine drugega razreda, vrže slugi par čevljev pod noge in kolikor mogoče glasno zakriči: — Janez, ti lenoba ti! Takoj pridi sem in mi omaži moje čevlje!

Potem se pa obrne k majorju in mu reče z najprijaznejšim glasom: — Oprostite, gospod major, da sem ga za par trenutkov odtegnil vašim prijateljem družbi. Kakor hitro bo omažil moje čevlje, ga imate lahko zopet na razpolago.

Boljše dvakrat kot enkrat.

Eden največjih ljubiteljev gledišča je bil zadnji vojvoda anhaltbernski, nobene predstave ni zamudil. Najbolj se je zanimal za senzojske drame; igra "noč in jutro" so morali igrati najmanj enkrat vsak mesec. Višek igre je tedaj, ko ustrelil intrigan Gawtry policijskega agenta Favrata; najbolj je ploskal zmiraj vojvoda sam.

Nekega dne je bil Favrat spet ustrelen, padel je na tla, a zelo nerodno, v bližini svetilk. Iz njih je pa kapalo olje, in sicer na rokav njegove lepe salonske obleke. Ni mu kazalo drugače, malo se je obrnil in tako rešil svojo suknjo. A bistro oko vojvode je to malenkostno kretanje zazpazilo, nagnil se je iz svoje lože in zaklical: — Še ni mrtve, še enkrat streljati!

Občinstvo se ni dosti zmenilo, bilo je takih prizorov že navajeno; Gawtry je moral po drugo puško, je še enkrat ustrelil in vojvoda je silovito ploskal.

Glab.

Malesherbes (Malzerb) minister kralja Ludovika XVI., je moral po tedanji navadi imeti vsak dan kratek nagovor na kraljeviča - dauphina, četudi je bil ta še v zibelki. Enkrat je dete med celim nagovorom silovito vpilo in Malesherbes je končal takole: — Naj bi bila vaša kraljeva visokost na svojo in srečo Francije vedno tako gluha in nedostopna glasovom prilizovalcev kakor je sedaj mojemu govoru.

Doctor Moy

Je uspešno zdravil naduš, božastne napade, padavico, zastranjenje krvi, valod zaprtja, srečne letne, ledene in pljučne bolezni; bolezn v želodcu, glavi ali hrbtu; bolezn v prsih, unete oči, roke, noge ali hrbet; otekle, revmatizem; kožne bolezni, arheico, ogreje, oslabelost, moške ali ženske bolezni ali slabo kri; brez operacije v najkrajšem času po najnižji ceni.

Ura delavskih: od 9. do 6. polnočne do 6. zvečer. Ob nedeljah in praznikih: od 9. do 1. polnočne.

DOCTOR JIN FUEY MOY

308 GRANT STREET PITTSBURGH, PA.

Vaši sorodniki, prijatelji in znanci v starem kraju

kupijo vožnji listek za pot v Ameriko najugodnejše z ameriški dolarji. Proti predložitvi od ameriškega konzulata potrjena lista za Ameriko mi lahko izplačamo ameriški denar pri Jadranski banki in Ljubljani in v Zagrebu, toda znesek za posameznega odraslega potnika ne sme presegati 3000 francoskih frankov, to je protovrednost od približno \$200.

V Italiji in zasadenem ozemlju pa lahko izplačamo brez izjeme vsakemu poljubne zneske v ameriških dolarjih.

Pristojbina za izplačila do \$10 po \$0,4, za izplačila od \$10.— do \$50.— po \$1.—, za izplačila, ki presegajo znesek \$50.— po 2 centov protivrednost od približno \$200 od sto.

Frank Sakser State Bank, 32 Cortlandt St., New York, N. Y.

VELIKI Kompletni svetovni Atlas

Najnovejša izdaja, z vsemi zemljevidi celega sveta in kazalom.

Knjiga je fino v platno vezana, vsebuje 291 strani, velikost 14 palcev dolga in 11 palcev široka.

Cena s poštnino \$4.50

"GLAS NARODA" 32 Cortlandt Street NEW YORK CITY

Kretanje parnikov - Shipping News

30. decembra: La Savole, Havre; Olympe, Cherbourg.	Cherbourg in Hamburg; Antonia, Cherbourg in Hamburg.
1. januarja: Seydlitz, Bremen.	1. februarja: Mount Clay, Cherbourg in Hamburg.
2. januarja: Berengaria, Cherbourg.	2. februarja: George Washington, Cherbourg in Bremen.
3. januarja: Manchuria, Cherbourg in Hamburg; Mount Carroll, Hamburg.	3. februarja: Zeeland, Cherbourg in Antwerp; Geo. Washington, Cherbourg in Bremen.
4. januarja: Hannover, Bremen.	6. februarja: La Bourdonnais, Havre.
5. januarja: Majestic, Cherbourg; Finland, Cherbourg in Antwerp.	7. februarja: President Garfield, Cherbourg.
7. januarja: La Touraine, Havre.	8. februarja: Colombo, Genoa; Manchuria, Cherbourg in Hamburg; Wuertemburg, Cherbourg in Hamburg.
10. januarja: President Monroe, Cherbourg; Orduna, Cherbourg in Hamburg; Saxonia, Cherbourg in Hamburg.	10. februarja: Olympic, Cherbourg; President Wilson, Trst; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen; Finland, Cherbourg in Antwerp; Noordam, Boulogne in Rotterdam.
11. januarja: Hansa, Hamburg.	13. februarja: Berengaria, Cherbourg; Canopic, Cherbourg in Bremen.
13. januarja: Lapland, Cherbourg.	14. februarja: Pres. Monroe, Cherbourg.
16. januarja: Rochambeau, Havre.	15. februarja: Mount Carroll, Cherbourg in Hamburg.
17. januarja: President Adams, Cherbourg; Paris, Havre.	17. februarja: Pres. Arthur, Cherbourg in Bremen; Giulio Cesare, Genoa; Nieu Amsterdam, Boulogne in Rotterdam.
18. januarja: Mongolia, Cherbourg in Hamburg; Tarrmina, Genoa; Mount Clinton, Hamburg.	20. februarja: Rouillon, Havre.
20. januarja: America, Cherbourg in Bremen; Olympe, Cherbourg; Conte Rosso, Genoa.	21. februarja: France, Havre; Saxonia, Cherbourg in Hamburg; Orduna, Cherbourg in Hamburg; Pres. Adams, Cherbourg.
23. januarja: Berengaria, Cherbourg; Pittsburg, Cherbourg in Bremen.	22. februarja: Mongolia, Cherbourg in Hamburg; Hansa, Cherbourg in Hamburg.
24. januarja: President Van Buren, Cherbourg.	24. februarja: Volendam, Boulogne in Rotterdam; Pres. Fillmore, Cherbourg in Bremen.
25. januarja: Minnehaha, Cherbourg in Hamburg; Bayern, Hamburg.	28. februarja: Conte Rosso, Genoa; Pres. Van Buren, Cherbourg.
27. januarja: President Harding, Cherbourg in Bremen; President Wilson, Trst.	1. marca: Minnehaha, Cherbourg in Hamburg.
28. januarja: La Lorraine, Havre.	3. marca: Kronland, Cherbourg in Antwerp; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen.
29. januarja: York, Hamburg.	7. marca: Paris, Havre.
30. januarja: Chicago, Havre.	
31. januarja: President Polk, Cherbourg; Orbita,	

CUNARD V JUGOSLAVIJO v 9 dneh.

Vsak terek odplje eden morskih velikanov.

AQUITANIA . . 45,647 ton

MAURETANIA . 30,704 ton

BERENGARIA . 52,022 ton

Razkožne kabine tretjega razreda z 2, 4, 6 posteljami. Krane obednice, kadilnice in počivališča. Pokrit promenadni krov. Izborna hrana. Domače udobnosti. Nobene skrbi.

Glede kar in drugih informacij vprašajte najbližjega agenta v vašem mestu ali v okolici.

NAZNANILO IN VABILO.

Forest City, Pa.

Slovensko pevsko in izobraževalno društvo "Zvon" vlijudno vabi vse Slovence in Slovenke na VESELICO, katero priredijo soto pred Novim letom to je dne 30. decembra. Začetek ob 8. uri Vstopnina za moške 50c; ženske so proste vstopnine. Ker je pevsko društvo "Zvon" se vselej z veseljem slo vsem rojakom na rke v okolici Forest City, zato si upamo pričakovati obilne udeležbe. Za plesalželje bo igrala izvrstna godba, za dobre postrežbo pa bo sodel odbor. Navidenje!

A. Kužnik, tajnik.

Ako želite Jobiti

sorodnike ali znance

iz stare domovine,

pišite nam prej za pojasnila, ker

številu priselencev je omejeno.

Ako nameravate POTOVATI V

STARI KRAJ, pišite nam za po-

jasnila, to bo v vašo lastno korist.

FRANK SAKSER STATE BANK,

32 Cortlandt St., New York, N. Y.

Slovenic Publishing Co.

19 State Street : New York City

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Čenjenim naročnikom "Glasa

Naroda" v državi Ohio naznanja-

mo, da jih bo obiskal naš potovalni

zastopnik

Mr. ANTON SIMČIČ,

kateri je pooblaščen nabirati na-

ričnino za naš list, zatoraj prosimo

rojače, da mu bodo kolikor

mogoče naklonjeni.

Slovenic Publishing Co.

Knjižica je trdo vezana, stane

75c

Priročna šepna knjižica, ki ima

vse kar je v kupitji potrebno, še

natančno izračunano, kakor tudi za

izračunjenje obresti.

Knjižica je trdo vezana, stane

75c

SLOVENIC PUBLISHING CO.

32 Cortlandt Street : New York

ADVERTISE IN "GLAS NARODA".